AFACAN

ülünçlü Çocuk gazetesi

No. 7 Genel yazı işlerine bakan M. FARUK

KURUŞ 5

Bu sayıda neler var

BAŞ BAŞA

ŞEN SÖZLER, KARİKATÜRLER

Büyük Romanlar

HİNT İLLERİNDE

Deniz kurdu

DELİ BAYRAM

ÇİZGİLER, UTKÜNÇLER

ŞARLO, AFACAN YOLCU, PİRE NURİ

Masallar, Yarışlar, Kazananlar

Yedigünde bir BAŞBAŞA

Sevgili Afacan Kardeşler:

Geçen yedigün içinde, aldığım bir yılbaşı mektubile içim öyle coştu, 1934 yılını öyle derin bir sevinç içinde bitirdim ki sormayınız. Basım evimizde radyomuzun başına geçmiş, elimize tayyare biletlerimizi alarak kazanan numaraları dinliyorduk.

7,945, Otuz bin lira..

10,990, Elli bin lira...

Bunları dinliyor, yüreğimiz çırpınıp duruyordu. Ha bizim numaraya yüklüce birşey çıktı, ha çıkıyor diye yerimizde duramıyorduk..

Birdenbire postacı kapıdan içeri girdi, Akşam vakti beni bulamayıp da veremediği bir mektup uzattı, açtım, okadum; bumektubu Balkan ülkelerinden birinde büyük elçilerimizden birinin kızından geliyordu, diyordu ki:

Sevgili Afacan,

Önce yeni yılını kutlularım... Her perşembe başka başka güzellikte çıkan derginin son 1935 yılı sayısı öyle güzel, öyle tatlıydi ki bayıldım kaldım.. Yalnız ben mi bayıldım ya.. Annem de, babam da bu sayıyı çok sevdiler.. Neden mi?. Çünkü o kadar güzeldi.. O kadar göz alıcıydı? Babamla görüşen bir yabancı büyük elçi: " Bu güzellikte, bu derli toplulukta ne Bulgaristanda, ne Romanyada, ne Atinada, ne Belgratta, demek isterim ki bütün Balkanlarda böyle bir çocuk dergisi yoktur. „

Ülkü Basım Evi
İSTANBUL - CAĞALOĞLU No 40

Bu gerçek böyledir, Afacan.. Çocuk dergiciliğinde bir değişim yarattın.. Balkanların en güzel dergisi sen ve ağabeyin Çocuk Sesidir. Sağ olun var olun.. Seni dört gözle her yedi günde bir bekliyorum.. Gözlerinden öperim... „

Bu mektubu okuyunca adam sevinmez mi? Küçük kardeşim beni koltuklamış bile olsa kabıma sığmadım. Bay Faruk koştum:

— Kuzum Faruk Gür Tunca, dedim, ben Afacanları daha çok sevindirmek isterim. Ne olur bu yıl başı yedigünde vereceğin Çocuk sesi sinemasında afacanları da al..

Faruk Gür Tunca gülümsedi:

— Peki, yalnız, çağrılış kartlarını gelip Çocuk Sesi derneği Üyesi gibi alacak olanların 6-7 inci soyılarını da birlikte getirsinler o vakit olur dedi.

Şimdi Afacan kardeşler,

Cumartesi Çocuk Sesinin **Beyoğlunda İstanbulun en şık en büyük sineması olan SARAY sinemasında** *gösterilecek filmlerini görmek isterseniz bu sayı ile geçen sayıyı getirerek iş evimizden davetiyelerini zi alınız.*

Sabahın saat onundan on ikisine kadar çok eğlenecek çok güleceksiniz..

Gün aydın. Şeker bayramınızı şimdiden kutlularım.

Her çağ sizin
AFACAN

ŞEN SÖZLER

Gazeteye ilân ver

Bay Hasanın köpeği kaybolmuştu. Bunu arkadaşı Bay Galibe anlattı. Galip Bey:

— Gazeteye bir ilân ver, öyleyse, dedi.

Hasan içini çekerek:

— Kaç para eder diye cevap verdi, köpeğim okumak bilmez ki .

— ?!!

Hizmetçinin aklı!

Hanım:

— Kızım ben sana kavanozdaki balıklara her zaman taze su ver demedim mi?

— Dediniz ama efendim, daha evvelki sularını içip bitirmediler ki...

— ?!!.

13 rakkamının uğursuzluğu

Meraklı bir adam bir mahkûma sordu:

— Hapishaneye neden girdiniz?

— 13 rakamının uğursuzluğundan!

— Allah! Allah!!?

— 12 şahit, bir de hâkim, bizi hapishaneye tıkamağa yetti.

— ?!!

Okuma bilmeyen bebeklere Yazısız ötkünç

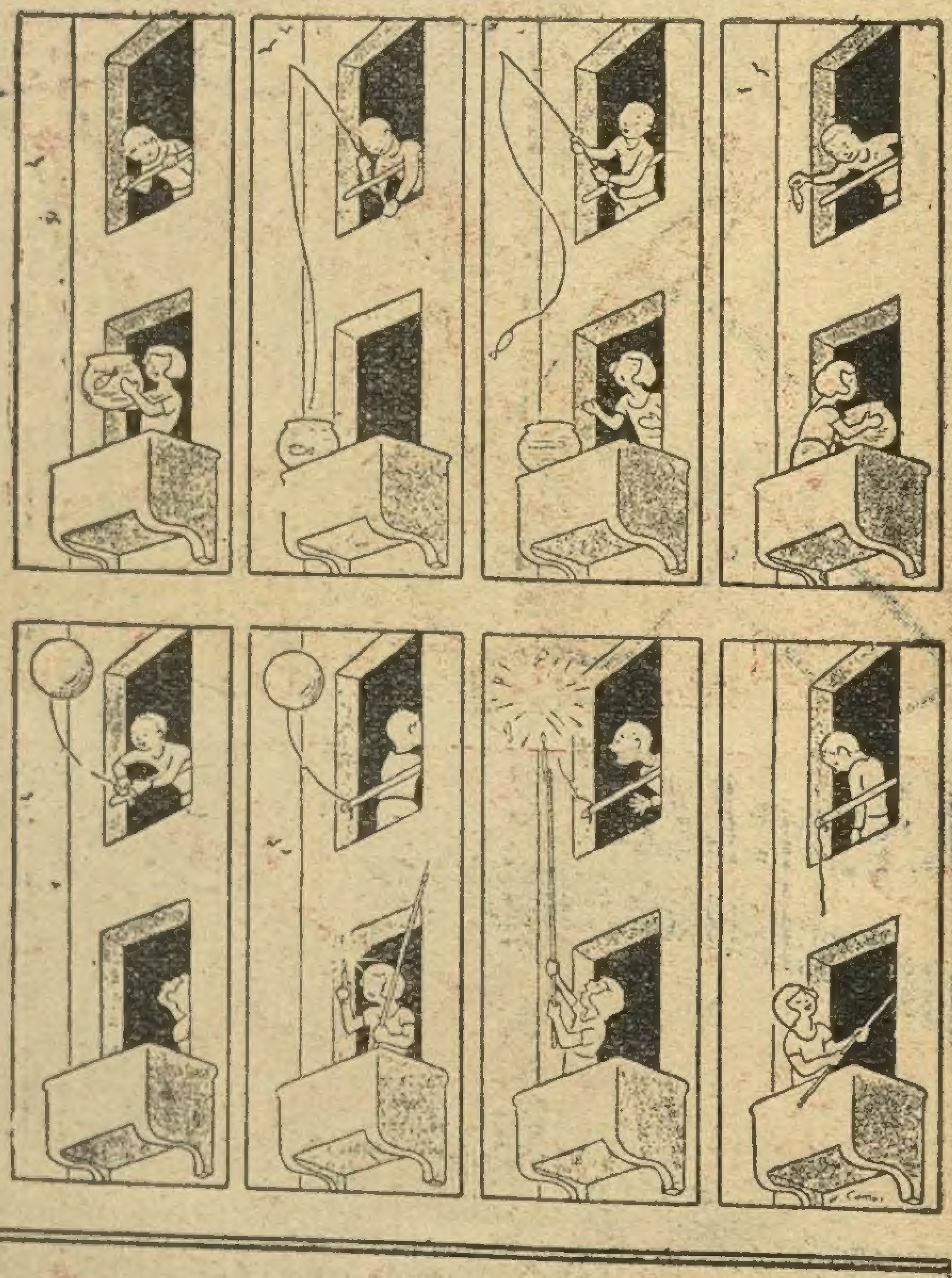

ZOR SORGULAR

Hangi şair tavuğu sever?.

(Karnı acıkan şair.)

Hangi kelimeyi insan daima yanlış yazar?

(Yanlış kelimeyi)

Bir arap Akdenize düşerse ne olur?!

(Islanır.)

Pirincin en büyük marifeti nedir,

(Toplamak.)

Avcı Bay Tekin Yaban Hayvanlar Arasında!..

— Gcçn sayıdan —

73 — Malezyalı Nala: Ben de kara aslan görmedim. Ancak, bu sanırım, aslanın şeytan bölüğünden olmalı, dedi. Bay Tekin elhet onu da görürüz, diye karşılık verdi. Kolu, kara bir aslanın avlamıyacağına inanarak "Nala, sanırım, deli mi oldu ne?.. Dedi, gece olmuştu. Çadırlarının önünde ateş yakmış, oturuyorlardı.

74 — Ay doğmuştu, Bay Tekin ateşin karşısında piposunu yakarak: Eğer bu kara aslan gerçekten varsa işim iş, kaşığım gümüştür.. Hangi hayvan canbazhanesine sntsam istediğim kadar para alırım,, diye düşünüyordu. Pusatını kutüğün üstüne koydu, ateşin yalazısına daldı.

75 — Birdenbire uzaklardan gelen korkunç bir ses bütün geceyi sarstı. Yangusu dağlarda, ovalarda dolaştı. Bay Tekin çarçabuk yerinden kalkarak pusatına sarıldı. Bu ses, onun, kara aslanın sesi olmalıdır, dedi.

76 — Gerçekten ikiyüz adım ileride Bay Tekin bir kara aslanın gölgesini görür gibi oldu. Ay ışığı altında öyle korkunç, öyle kocaman görünüyordu ki... kuyruğunu sallıyor, başını yukarı dikmiş, korkunç korkunç, gür gür, uluyup duruyordu.

77 — Kolu: işittiniz mi Bay tekin? Ben doğdum doğalı böyle bir bağırış duymadım, dedi. Bay Tekin: siz şimdi Nana ile birlikte burada kalınız, ben onu avlamaya gideceğim dedi.

78 — Bay Tekin pusatını kavrayarak aslanı gördüğü yere doğru ilerledi. Ancak, aslan nereye gitmişti ya?. Gözden kaybolmuştu. Bay Tekin dört bir çevreyi hele bir aramalı.. onu ne olursa olsun bulmalıyım, dedi.

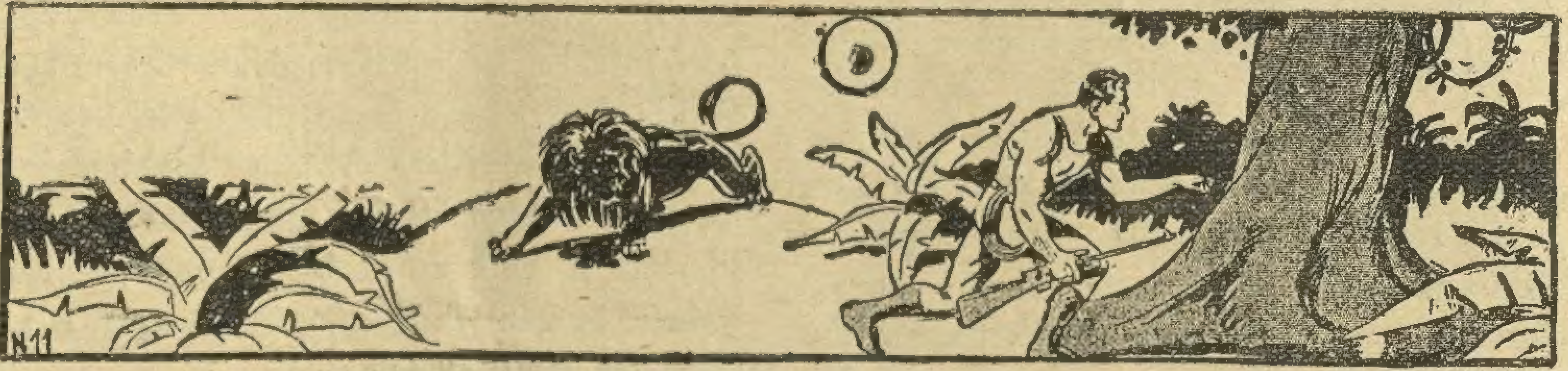

79 – Ayağa kalktı. Aramaya koyuldu. Kocaman bir ağacın yanından ilerledi. Ancak koca kara aslan sessizce Bay Tekinin arkasındaki ormanlık arasından çıkmış, başını ona doğru çevirmişti. Bay Tekin avını görmemiş, onu daha uzaklarda, ayın bol ışığı altında daha ötelerde arıyordu. Yine kendi kendine düşünüyordu: Bakalım bu kara aslanı tutabilecek miyim?. İngiliz Robensonunun kaçırdığı avlarımdan kazanacağı parayı bundan çoğu çoğuna çıkarabilecekmiyim.

— Daha var —

ÇOCUK SESİ SİNEMASI : Cumartesi günü saat 10 da Beyoğlunda Saray Sinemasında verilecek, MİKİNİN Şen Saati de gösterilecektir.

99

BÜYÜK YOLCULUK, 1001 OLANBİTEN ÖTKÜNCÜ

Birinci Parça

— Geçen Sayıdan —

YAZAN:
Sezai Atilâ

Binbir büyücülüğün kaynağı olan Hint İllerinin iç yüzünü sayıp döken bir ötkünçtür. Bilgi, urunç kaynağıdır.

Kadıu: — Tippo sevgili, iyi kalpli Tippo bir damlacık, tek bir damlacık olsun, benim çocuğuma da sakla! Ağrılardan kıvranıyor, acı bize! Tanrı senin armağanını verir, Tippo! diye yalvardı.

Cüce bu inim inim inleyen kadıncağıza başını çevirerek:

— Parasını verebilir misin? diye sordu..

Hintli kadın içini çekti:

— Verecek bir şeyim yok! kocam öldü, elinde kalan son keçiyi de birkaç gün içinde kurtlar parçaladı.

— Acı Acı Tippo!

Tippo omuzlarını silkti:

— Sana yardım edemem, kadıncağız, dedi. İlâcımın damlaları çok pahalıdır, ben de fakirim, iyilik olsun diye parasız ilâç veremem...

Öteki hastalar kadıncağızı ite kaka meydanlıktan uzaklaştırdı. Tipp'un karşısına dikildiler. Tippo herkesi ayrı ayrı dinliyor, melhemler, ilâçlar, dağıtıyor, yerine para geliyordu. Yiyecekler, meyveler de ayrıca hediye olarak sihirbaz cücenin etrafında kümeler halinde toplanıyordu. Bu sırada parası olmıyanların ağlaması, fakirlerin saçlarını yolması gibi acıklı bakanaklar da görünüyordu.

Ateşin kızıl ışığı ile aydınlanan meydanlıkta birdenbire bir adam göründü. Bütün köylüler bu gelen adama nezaketle yol veriyorlardı. Bu adam köy ağasının oğlu idi. Adı "Haritçep,, di. Cüceye yaklaşarak kulaklarına bir şeyler fısıldadı. Söylediklerini kimse işitmiyordu.

Tippo'nun gözleri parladı, suratına şeytancasına bir mana geldi. Ellerile kabul ettiğini anlatan işaretler yapıyor, sadık bir köpek gibi Haritçep'in karşısında yerlere eğiliyordu. Köy ağasının oğlu Cüce ile gizlice konuştuktan sonra uzaklaştı. Cüce kendi arkadaşlarına dönerek:

— Delil dedi babası Bovant hastaymış, ölüm döşeğinde yatıyormuş, Kötü perilerin, cinlerin babasının karnına girdiğini sanıyor. Oysam ki Bovant'ın karnını şişiren şey cin, peri değil sudur su! Bu gece ölecektir. Gel Doğan!. Sen bana yardım edeceksin, bu iplerle fıçıları al, benimle gel! Tek bir lakırdı konuşma! gün doğmadan önce oldukça iyi bir para kazanacağız!.

Gittiler. Köy ağası Bonant'ın evine ulaşarak içeriye girdiler. Ağır hasta olan Bovant boylu boyunca şilteye uzanmış, yatıyordu. Yanında yerde iki oklu oturmakta idi, bunlardan birisi biraz önce tanıdığımız "Haritçep,, birisi de bunun kardeşi olan "Ogant,,tı. Bunlar ikiz kardeşlerdi. Birbirlerine çok benzerlerdi. Ancak birbirlerinin kanın susamışçasına kızgındılar. Çünkü Haritçep babasının bırakacağı şeylere yalnız başına konmak, "Ogant,, a bir şey vermemek isteyordu.

İkisi de ölmek üzere olan babalarına:

— Söyle babacığım, diyorlardı, varlığını kime bırakıyorsun?!

İhtiyar:

— İkiniz de çocuğumsunuz, aranızda kardeşçe paylaşın!.

Diye karşılık verdikten sonra biraz gözlerini kapadı, sonra yine açtı:

— Tippo, Tippo, diye seslendi, neredesin Tıppo? Bana yardım et!.

Göz bağcı:

— Sana yardım ediyorum sahip! Dedikten sonra büyükçe bir şişeden bir kaşık ilâç doldurarak hastaya verdi,. Yatağı duvardan ayırarak odanın ortasına çekti. Bir yönden de hastanın üstünden atlayarak çeşit çeşit biçimlere giriyor, bir yönden de elinde tuttuğu taştan yapılmış bir yılan başına toprak döküyordu. Bu atlama bir kaç gez sürdü, sonra çocuklara yaklaşarak:

— Bovantın kurtulmasına kolaylık yoktur. Çünkü, yılanlar Kralı hastanın iyi olması için "Siva., Tanrısına yakarmak istemiyor, dedi!.

Hasta ağır ağır horulduyor, alnından soğuk soğuk ölüm terleri damlıyordu.

Bilgisiz Hintlilerin her düşüncesini bilen, onları aldatmayı yıllardanberidir denemiş olan Tippo şimdi başka başka şeyler yapmaya koyulmuştu. Hindi kanatlarından yapılmış bir yelpaze alarak odadaki sinekleri kovalamaya başladı. Hintliler, ölünün yanında sinek bulunursa, onun ruhunu karanlıklara uçururlar sanırlar.. Tippo sinekleri kovaladıktan sonra can çekişen hastayı çırılçıplak soydu, bir sandaliyeye oturttu, gövdesine bir takım ilâçlar damlattı. Sonra sıcak suyla onu baştan tırnağadek güzelce oğuşturdu.

Evdeki köpeklerin bağlanılması için uşaklara buyruklar verdi. Köpekler bağlı olmazsa, hastanın ruhu uçarken üstüne saldırarak onun uçmağa cennete gitmesine engel olurlarmış?!.[1]

Bütün bu çalışmalardan, didinmelerden sonra olacaklar oldu. Bir kaç dakika daha geçince Bovant gözlerini kapadı, ölmüştü.

Bunu gören Tippo geri geri giderek odadan çıktı. Gördüğü şeylere gülmek mi gerek, şaşmak mı? Diye düşünen, bu işlerden biraz da alıklaşmış olan Doğan da göz bağacının arkasından dışarıya fırladı. Doğan'cık ancak yatacakları kulübeye ulaştıkları vakit genişçe bir soluk aldı. Fil sürücüsü Hadi kapının önünde nöbet bekliyordu.

Ormanın sık ağaçları arasında bir tepenin üstünde bir kule yükseliyordu. Bu kule penceresizdi, üstünde çatısı yoktu. Burası Hintlilerin sessizlik ku-

Ağruluklular akın akın Tipponun karşısına gelip yalvarıyorlardı.

lesi! dedikleri yerdi. Pars oymağı ölülerini bu kuleye kordu. Yukarıda düz bir yerde kulenin yakınında bulunan yüksek bir ağacın üstünde kartallar doluydu.

Güneş doğdu, bir hizmetçi göründü, Bu adam elindeki sepetten çiçekler alarak kuleye çıkan taş merdivenlerin üstüne serpiyordu. Sepetteki son çiçeği de yere attıktan sonra diz çöktü, gözlerini kapatarak yüzünü güneşe döndü, ellerini havaya kaldırarak dua etmeğe başladı.

— Ey mutlu ışık! Ey yaradılışın bize bakan parlak gözü! Değerli efendim Bovant'a acı! Ona sonsuzluğun yolunu göster!. Dedi.

Bu sırada aşağıdan yukarıya doğru bir sürü adam yürüyordu. Dört hizmetçi çiçeklerle süslenmiş bir ala beşiğin içinde Bovant'ın ölüsünü taşımakta idiler. Ölünün ardından ağanın iki oğlu geliyordu. Bunlardan sonra Doğanla Alp geliyor, bunların ardında da Tippo ile Hadi görünüyordu.

Bu ne biçim bir ölü alayı idi?

Doğan:

— Ölüyü niçin gümmiyorlar da açıkta bırakıyorlar diye fısıldadı.

— Pars oymağı gömülüp çürütülen adamların ruhları acı duyar! Dive inanırlar. Bunlar ölülerini yakmayı da fena bilirler. Neyse. sus artık. İşte şurada ağaçların arasında "Dakma,, [1] görünüyor! Dakma! Sonsuzluk yolu! Sessizlik kulesi.

Ölü alayının tepesinin üstünde kartallar uçuşuyardu. Dört hizmetçinin çiçekler içinde omuzlarının üstünde taşıdıkları şey artık onların varlığı olacakmıydı?.

Haykırışmalar, çığlıklar, keskin kanat çırpıntıları, sonra da sessizlik. Kartallar şimdi ölünün kuleye bırakılmasını bekliyorlardı.

Tabutu taşıyan hizmetçiler yavaş yavaş kuleye çıktılar cenazeyi büyük bir merasimle kulenin üstüne bıraktılar. Hizmetçilerden birisi tabutun üstündeki ipekli örtüyü kaldırdı, tan esişinin esmesi ile çırpınan bu örtüyü Bovant'ın iki oğluna gösterdi. Haritçep'le Onant başlarını önlerine iğdiler. Dudaklarından en ufak bir ses bile çıkmadan böylece duruyorlardı. Yalnız ellerini güneşe doğru açarak kaldırmışlardı.

Dakma = Hintlilerin, ölü'erini kartallara yedirmek için bıraktıkları kule.

Fıl sürücüsü Hadi haykırdı:

— Ey Vişnu! Ey Siva! Sizin olan bu kurbanı aranızda paylaşınız! Ey Siva, sen onun ölüsünü parçala! Ey Vişno sen de onun ruhunu al!.

Doğanla Alp bu bakanak karşısında katılmış kalmışlardı. Kuleden inen merdivenlerden en son adam aşağıya indık ten sonra kartallar ölünün üstüne saldırdılar.

Gördükleri şeylerden sarsılmış, bitmiş olan Doğanla Alp kulübelerine dönmüşlerdi. Tippo hiç değişmemişti Onun duygudan, filândan kaplandan duyumu yoktu. Onun şimdi başka başka gerekli işleri vardı. — Bitmedi —

ÇOCUK SESİ SİNEMASI

5 kânunsani cumartesi günü saat 10-12 da

ŞARAY

Sinemasında gösterilecektir. AFACAN okuyucuları da bu sinemayı görmek isterlerse 6 ıncı 7 inci sayılarını bugün bize getirerek birer davetiye kartı alabilirler.

101

Av Hikâyeleri : Yazan: SEZAİ ATTİLÂ

L E O P A R T

.... *"Bugün Afrikadaki Kamenin ülkesinde Ossing denilen yerde bir leopart yaşamakta, önüne gelen insana hayvana saldırmaktan geri durmamakta Avrupalı, yerli birçok avcılar ardına düştüğü halde "2" metreden artık büyüklükte olan canavarı bir türlü ortadan kaldıramamaktadırlar.*

— Vay canına tam da bizim yolumuzun üstünde!

— Evet tam da bizim yolumuzun üstünde!

Mete günlük bir İstanbul gazetesinde yukarıdaki havadisi okuyunca Cengiz birdenbire doğrulmuş.

— Tam da bizim yolumuzun üstünde diye söylenmişti.

Bu iki Türk çocuğu gerçekten Afrikaya Kamenin taraflarına canavar avcılığı yapmak için gidiyorlardı.

Aradan bir ay geçti ikisi de (Ossing) e ulaştılar,

Bir akşam yerliler yanlarına çevrelenmiş, lâf atıyorlardı. Cengiz:

— Yahu, dedi, şunlara bir sorun, bakalım, burada Leopart varmış, ona buna salar, bir türlü ele geçmezmiş, doğru mu acaba? Bir ay önce bizim ülkenin gazetelerinde okumuştuk.

Cengize bir vahşi cevap verdi:

— Evet dedi, bir Leopart var hem de görüyorsunuz ya Ossing de adam, hayvan avladığı halde uğursuz adını dünyanın dört bir tarafına duyurmuş, gazetelere bile bastırmış.

— Peki kaç yıldır bu canavar böyle yapıyor?

— Dört beş yıl var. Bir gün muz toplamak için yakındaki ormana giden bir kadını parçalayarak yedi, insan etinin tadı damağında kalmış olacak ki o gün bugün buralardan ayrılmaz. Bundan sonra kaç tane kurban verdik.

— Nasıl kurban?

— Nasıl kurban olacak, çoluk çocuk!

— ?!

Cengiz cevap vermeden düşündü, sonra birdenbire:

— Mete dedi, bu uğursuzu haklayalım.

— Haklayalım, iyi amma nasıl haklayalım...

— Bu yerliler yamandır," bunlara bir tuzak kurduralım, yakalıyalım.

— Pusatla karşısına çıkamaz mıyız?

— Çıkarız amma canavar geceleri görünür. Pusu anıklamadan avlanması zor olur.

Dediklerini yaptılar, yerliler bir tuzak hazırladı, içine de bir koyun koydular. Leopartlar, canavarların en kurnazıdır, yerdeki tuzaklara kolay kolay düşmezler, tuzak olduğunu şöyle ufacık sezdikleri yerlere de girmezler.

Burada da öyle olmuştu. Tam on beş gün bekledikleri halde tuzağa leopart uğramamıştı.

Karanlık bir geceydi, dışardaki Hindistan cevizi, ananas, muz ağaçları hışırdıyor, rüzgâr yüksek hurma ağaçlarının tepesini yalayarak geçiyor, büyülü sesler çıkartıyordu. Saat iki o'muştu. Orman kenarından boğuk boğuk homurtular duyuldu. Bu, bir leopart homurdamasıdı. Cengizle Mete saat iki olduğu halde sıcaktan, sivrisinekten uyuyamamışlardı. Cengiz portatif karyolasında doğruldu:

— Sesleri duyuyor musunuz Mete? dedi.

— Duyuyorum.

— Tuzağa leopart mı girdi dersin?

— Belki de:

— Kalkıp bakalım mı?

— ??!

Tak! Tak!! Tak!!! Kapı çalındı. Dışarıdan yerlileıden birisinin sesi duyuldu:

— Tuzakta leopart var!

İkisi birden fırladılar. Tüfeklerini aldılar, Mete:

— Ne olur ne olmaz diyerek elektrik lâmbasını da aldı. Yola düzeldiler. Tuzağın olduğu yere yaklaşlıkça homurtular artıyordu. Birdenbire karşılarına bir çift otomobil lâmbası gibi yanan canavar gözleri dikildi Meta elektrikli fenerin düğmesine bastı. Lâmbanın tekerlek biçimindeki donuk ışığı içinde görünen kafes biçimdeki tuzağın parmaklıkları arasında leopart gözlerine ilişti. Dödüyor, dolaşıyor, homurdanıyor, dinleniyormuş gibi durup durup nefesleniyordu, Elektrik lâmbasını yandığını görünce durdu, gözlerini avcılara dikti. Burun delikleri açılmış gözleri irileşmiş kulakları dim dik olmuştu,

Cengiz tüfeğini doğrulttu, kaba sapa bir nişan aldı, tetiğe dokunuverdi. Tüfek sesi gecenin sessizliğini yırtarken kurşun da leopartın ensesini delerek incecik sıyırttı, geçti. Çanavar bu küçük yaranın korkusu ile bütün huylarını bütün güçlerini toplamış, art ayakları üstünde birdenbire şahlanıverdi.

Bu şahlanma o kadar kuvvtli idi ki iki avcı yerden bir çatırtı duydular ve kafesten yapılı tuzağın parçalandığını leopartın var hızile dışarı fırladığını gördüler. Cengiz tüfeğini yeniden doğrultt, hay aksi şeytan hay, tüfek şişmiş, yahut arasına birşey sıkışmış olacak ki tetık düşürmiyordu! Cengiz:

— Mete diye haykırdı, çabuk ateş et, çabuk ateş et!

Mete de:

— Lâmbayı bıraksam nasıl görürüm? Lâmbayı bırakmasam nasıl ateş ederim? diye düşünürken leopart bir sıçrayışta tüfeğini düzeltmeğe uğraşan Cengizi altına aldı. Birer ustura gibi keskin pençelerini yaman avcının boş böğürlerine daldırıyordu. Cengiz inler gibi bir sesle:

— Mete ateş et, Mete ateş et diyordu. Mete ise ateş edemiyeceğini anlamış, tüfeği namlunun ucundan tutarak dipçiği bir varyöz gibi canavarın kafasına indirmişti.

Leopart kafasında parçalanan dipçiği yeryemez bir göz açıp kapatacak kadar sersemledi, Cengizi bırakarak biraz uzaklaştı, döndü, bu sefer de Mete'ye saldırdı. Tüfeğinin dipçiği zaten paralanmış olan Mete'nin elinde bir avcı hançerinden başka kendini koruyacak birşeyi yoktu. Leopartın nerede olduğu da belli değildi, yalnız gözleri ışılıyordu. Mete geldi, geliyor derken leopart bu sefer de bunun üstüne fırladı, çocuğun sağ bacağına dişlerini geçirdi. Mete leopartın keskin dişleri arasında kemiklerinin çatırdadığını duyarken bile

102

Eğlenceli Oyunlar

Bu çocukların değişik giyimlerini yerli yerine getirebilir misiniz?..

İşte size güzel bir oyun. Burada dört çocuk görüyorsunuz. Ancak bunların başlarını, gövdelerini, ayaklarını bizim bilmececi yanlış eklemiş. Bu başları, gövdeleri, ayakları kesip yerli yerine koyacak olursanız çocukların öz duruşları görünecektir. Hele bir eğlenin, bakalım?.

Evlerini bulmak için Aysele yardım edebilir misiniz?

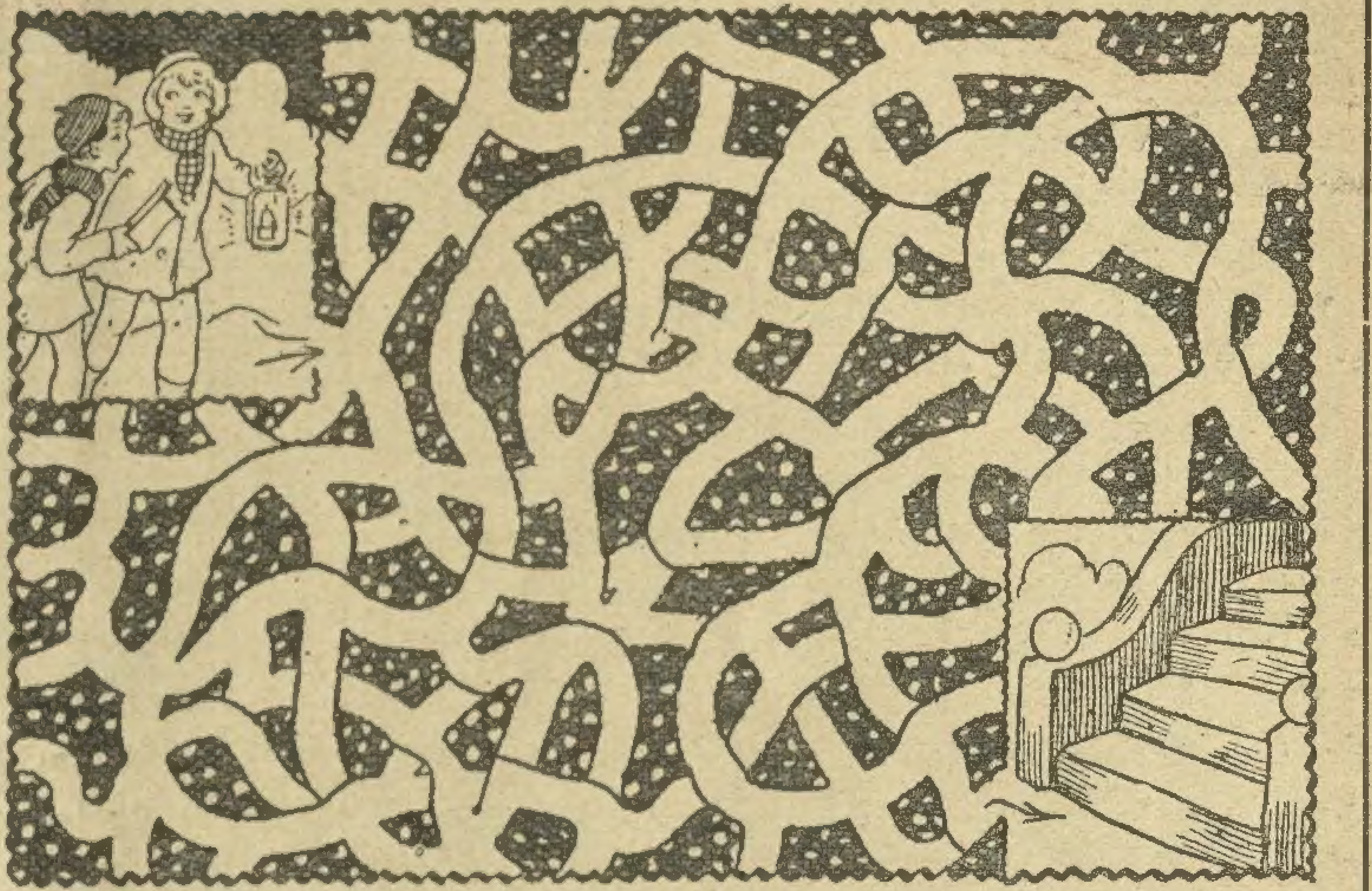

Aysel'le kardeşi Aydoğan yeniyılı kutlulamak için halalarına gidiyorlardı. Yollarını kaybettiler. Acaba siz hiçbir çizgiyi atlamadan, düz bir yol bularak bu eve gidebilir misiniz? Aysele yardım etmek için elinize yazgacınızı alarak bu yolu bulun bakalım.

kendini kaybetmedi, hançerini var gücile canavarın kendinden taraf olan kaburga boşluğuna sapladı, fakat çekemedi, bayıldı, kaldı. Cengiz de kendinden geçmiş, idi. Canını dişine takarak doğruldu, ne olup bitiyor diye bakındı. Bu çağda leopart sapına kadar ciğerlerine saplanmış olan hançerin acısile sallana sallana uzaklaşmak istiyordu. Cengizin karanlığa artık alışmış olan gözleri canavarı farkediyordu. Olduğu yerde doğruldu, tüfeğinin horozunu birkaç defalar açıp kapatarak bozukluğunu giderdi, güzel bir nişan alarak tetiği çekti. Leopart kurşunu tam kafasına yemişti. Aldığı öldürücü yaraları unutmuş gibi birdenbire art ayakları üstünde şahlanarak havaya fırladı. Pençelerile havada birşeyler parçalıyormuş gibi bir iki kere yaylandı, sonra boylu boyunca uzandı. Cengiz son yapacağını yapmış, bayılmıştı. Şimdi bir yönde Mete, bir yönde Cengiz, bir yönde de leopart yatıyordu. Tüfek sesi bütün köydeki yerlileri, bir de Avrupalı adamı ayağa kaldırmıştı. Yüzlerce insan tüfek seslerinin, bağrışmaların geldiği yöne koşuşuyorlardı. En ilerde Mete ile Cengiz'i uyandıran, « Moke » adındaki yerli koşuyor, elinde de bir çıra taşıyordu. Cengize yaklaştı, onu boylu boyunca yatar görünce biraz ilerledi, Mete'yi arıyordu onu da gördü, arkadaki kalabalık ta yaklaşmaktaydı.

Tam bu çağda erkeğinin kokusuna sürünerek gelmiş olan koskoca iri bir leopart kan kokusu almış, kudurmuş bir halde uçar gibi bir çeviklikle Moke'yi altına aldı. Zavallı zenci elindeki mızrağı kullanmağa bile eli varmadan yığılmıştı. Elindeki iri yağlı çıra tam bacaklarının arasına düşmüştür.

Leopart keskin dişlerini zencinin gırtlağına sapladı. Artık bir sıkıp bırakacaktı. Birdenbire şahlandı karnının tüyleri tutuşmuş canavar, neye uğradığını şaşırarak Meteyi bırakmış, fırlamıştı. Kaçmak istiyordu fakat bir tüfek patladı, dişi leopart koltuk altından hafif bir yara alınca kaçmaktan vaz geçti, çömeldi. Şimdi çevresini sarmış olanlara atlamağa anıkladı, Kuyruğile yeri döğüyor, belini yaylandırarak art ayaklarından hız almağa çabalıyordu. Tam bu çağda yerlilerin yüzlerce mızrağı bir elmaya saplatılır gibi canavarın her tarafına saplandılar. Koca leopart bu yüzlerce ağrıdan kurtulmak için olduğu yerde debelenmeğe koyuldu. Fakat yu varlandıkça mızraklar biraz daha gömülüyordu. Doğruldu, kalktı, şahlandı, havaya fırladı hep boş!

Daha fazla dayanamadı boylu boyunca uzanarak horulduya horulduya can verdi. Bütün bu işler olup bitinciye kadar Tan yeri de ağarmıştı.

Baygın iki avcı ölü iki leopart Ossinge getirildiler.

Ossingı uğursuz iki canavardan kurtaran Türk avcıları tam iki ay bir yaban hastanesinde yattılar, Bir daha düzensiz, üresiz canavar avlamıyacaklarına ant içtiler.

GÜÇ SORGULAR

Yükselen, alçalan, fakat hep ayni yerde duran nedir ?

(Termometre)

Cepte hiçbir sey olmadığı halde bir şey var, bu nedir ?

(Delik)

İçinden alındığı halde, alındıkça büyüyen yine nedir ?

(Delik)

103

Deniz Kurdu De

Deniz Korsanlarımızın babayiğitliğini bu romanda okuyunu...

(Geçen sayıdan)

Bayramın sözünde duran ne gibi bir er olduğu-
nu bilen eski deniz kurdu Koca Reis sözün daha
lerisine varmıyarak geminin başına doğru yürüdü.

«Kınalı Geyik» kıç yönde Türk korsanlarının
Zülfikar kılıçlı bayrağı, direğinde ise Bayram Rei-
sin bir kurt başını gösteren kendisine mahsus san-
cağı olarak daha uyku dalgınlığı içinden kurtulamı-
yan Ligorna şarı önlerine doğru yaklaşmıştı.

Durak Reis dayanamadı; Bayram Reisin yanına
bir daha yaklaştı:

— Bayram Reis, şu bayrakları olsun indirelim;
liman ağzında yatan karakol kadırgasının anıklanmı-
ya başladığını görörüyorum.

Genç Bayram Reis tekrar güldü:

— Babacığım, anlatamadık mı? Bizim gizli işimiz
yok... Hem Türk bayrağile benim sancağım bu gâ-
vurların karşısında iner mi? Bunu bari sen söyle-
me!.. Bunu ben yapacak olsam, sen ölünceye kadar
benim yüzüme bakmazsın sanıyorum.. Bilmem ne
oluyor? Bugün senin kuşkun pek üzerinde...

Durak Reis, beyaz saçlı başını sinirli sinirli sal-
adı; Deli Bayramdan ikinci gez uzaklaştı..

Şimdi denizde, yaz günleri güneş doğmazdan
birkaç dakika önce görülen o can dayanmaz tatlılık
, yürekler okşayıcı sessizlik vardı.. Su yüz kulaç
lerin kayalar görünecekmiş gibi duru idi.. Yüz yir-
mi, yüz otuz forsanın güçlü kolları uzun kürekleri
çekince ince teknenin ileri atıldığını ve serin esin-
inin yanaklarımızı, kulaklarımızı okşadığını duyu-
yorduk.

Limanın ağzına iki milden az bir yer kalmıştı.

Ligornanın henüz ıssız olan rıhtımı birdenbire
canlandı; limandaki yatan alış veriş gemilerin de
tayfaları karınca gibi kaynaşmıya başladılar.

Yine o çağda şarın üstündeki tepeden «Martello
kulesi» nin büyük çanı hızla, büyük bir korku ile
çalınmıya başladı.

İtalyanlar Türk korsan teknesini tanımışlardı...
Sanki koyun sürüsüne kurt giriyordu!

Birdenbire liman ağzında yatan büyük İtalyan
kadırgasının başından beyaz bir duman kümesi fış-
kırarak bir top gürültüsü de Martello kulesinin çan
seslerine karıştı... Topun güllesi mavi sular üzerinde
seke seke gelerek gemimizin ta yanında suya sap-
landı. Denizin yüzüne vurunca çıkardığı su kümeleri
hepimizin üzerine serin bir yağmur yağdırmıştı.

Ben şimdi kendimi unutmuştum; Hep Bayram
Reise bakıyor, bu çılgın delikanlının ne yapmak
istediğini herkes gibi ben de bir türlü düşünemi-
yordum.

Deli Bayram kadırgadan atılan güllenin üstüne
sıçrattığı suları sırmalı kırmızı cepkeninden ve beline
sokulmuş iki piştovun altın kakmalı sapından silerek
baş dümene döndü, kumanda etti:

— Daha sancağa gel! Bu terbiyesiz kadırgayı
ta baş hizamıza alalım ki: Bizi okadar rahatsız
etmesin!

Sonra da koca Durağa döndü:

— Reis, yanan geminin sandalını kıçtan borda-
mıza çektir; o delikanlı tuts...
getirsinler.. Ha, sayın okun...
getirt!..

Bir çağ sonra yeni gelin...
papas Deli Bayramın karşısı...
oldukçu sessiz görünüyordu...
ya baktığım çağda yüreğimd...
Bunların yüzü kireç gibi ak...
dudakları titriyor, yüzünün...
yormuş gibi oluyordu.. Gen...
sanılırdı.. Ben de titremiye...

Sanki Deli Bayram bu ...

İtalyan kadırgası durmad...
dan da demirini alıp kalkmı...

Türk korsanı bu papasla...
olmak üzere şarın önünde, ...
içinde öldürerek kanlı leşler...
bırakacaktı?

Hiç kuşkusuz genç karı b...
yorlardı.. Çünkü ikisinin e...
kilitlenmiş idi.

Papasın dudaklatı da giz...
titreyordu.

Bayram:

— Vardiyan başı! prang...

Diye haykırdı:

Pırasa bıyıklı, eli tel ka...
yan başı iki vardiyana kısa, ...
iki çekicin sert kısa vuruşla...

Çizen: ORHAN HALİL

AFACAN ACUN YOLCUL...

37 — Afacanla Topuz, uçakçı, kap-
lanı kütüğün içinde diki dikine bıraka-
rak «bu çöller içinde ne yapacağız» diye
ağlayarak yürümeğe başladılar. Dikku-
lak ta şaşırmıştı. yanlarında yürüdü. An-
cak ne olursa olsun ölüm var dönmek yok.

33 — Az sonra kumların üzerine
oturdular. Bilgin uçakçı arkasındaki
çantadan bir Afrika haritası çıkardı.
Şimdi bulundukları yerleri buluyorlardı.
Şu çöl ortasından sağ kurtulurlarsa
işleri iş, kaşıkları gümüştü.

39 — Yine ayağa kalktılar. Uçak-
çının usuna birdenbire bir düşünce
geldi. Bir yardan atlayacaklardı ki:

— Çocuklar, dedi. Usuma bir usta-
lık geldi. Hele bunu bir yaparsak bu-
radan dev gibi adımlar atarak kur-
tulduk demektir.

104

eli Bayram

Yazan: *Ali Rıza Seyfi*

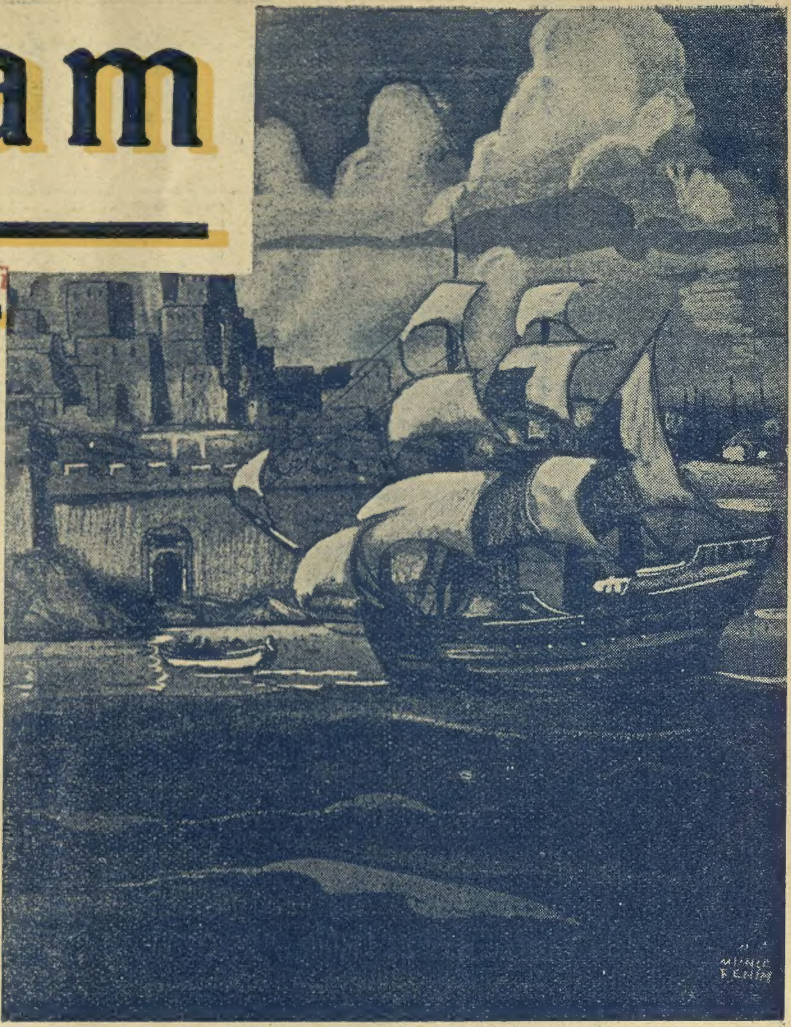

e kızı da buraya
papas) ı da birlikte

güvey, yaşı geçkin
duruyorlardı ; papas
ak genç karı koca-
in bir acı duydum.
talyan delikanlının
rları hızla çekili-
n ayakta bayılmış
dım.

yi ne yapacaktı?
atıyor, bir yan-
ışıyordu.
eri kanlı bir iş
kaptanının topları
nizin yüzünde mi

da böyle düşünü-
iribirine titreyerek

yakarışın sözlerile

kün !..

ateş yüzlü vardi-
bır şey söyledi ;
nç karı kocanın

ayaklarındaki demir halkaları bir adan söktü. Papas demire vurulmamış olduğurdan şimdi üç tutsak ta korsan kaptanının karşısında elleri boş duruyorlardı.

Bayram, o sırada kıçtaki sandalı iki gemicinin geminin bordasına yanaştırdığını görmüştü.

Üç tutsağa dönerek İtalyanca :

— Giriniz !

Dedi.

Papas başını biraz şaşkınlıkla kaldırmıştı. Genç kadın ile erkek bu sözden hiçbir nesne anlıyamıyarak şaşkın şaşkın korsan kaptanına baktılar.

Bayram, iç tezliğile sandalı göstererek, İtalyancayı unutrrak haykırdı :

— Giriniz diyorum size ; karakola çıkmış olan ikinci İtalyan kadırgası da açıktan geliyor. Eğlenecek vaktimiz yok !

Önce papas, sonra genç karı ile koca sandala girdiler. Sonra Bayram bana döndü :

— Barba Civani ; sen bunları kıyıya kadar götürebilirsin ; atla sandala bakayım !

Kulağıma inanamıyarak, ne olduğumuzu da doğruca anlamıya çağ bulamıyarak düşte imişim gibi ben de sandala atladım..

İtalyan kadırgasının gülleleri durmadan uzağa yakına düşüyordu ; gümüşlü pusatlı, sırmalı cepkenli Türk korsanları geminin küpeşteşine dolmuşlar, bize bakmakta idiler.

Bayramın sesi yine duyuldu :

— Heeey oizimkiler ; siz sandaldan çıkınız !

Sandalı geminin iskelesine getirmiş olan iki Türk gemicisi geminin güvertesine sıçradılar.

— Sonu var —

ĞUNDA

Önceki yazıların özü: Afrikada bir uçakla dolaşan Afacanla Topuz yere düşmüşlerdi. Yamyamlar onları kovalıyordu.

0 — Bilgin adamın usuna gelen pek güzeldi. Çarçabuk koştu, lâs- ağaçlarının gövdesini çizdi, bir çıkardı. Akan lâstik sütüne ayak- bandırdı. Arkadan Afacan, To- Dikkulak ta bu işi yaptı.

41 — Süt donunca ayakkabılarının altında kocaman birer lâstik oldu. Dördü de kendilerini yüksekten attılar. Oh, hiçbir yerlerine bir şeycik olmamıştı. Şimdi bir kuş gibi yere çarpınca havaya zıplayorlardı.

42 — Üçü de el ele verdiler. Kumlar üstünde sevinçle koşuyorlar, zıp zıp fırlayorlar, hem de çölde küçük bir iz bile bırakmadan gidiyorlardı. Hiç söylemeğe gerek yok ki Dikkulak da onların yanında koşuyordu.

— Daha var —

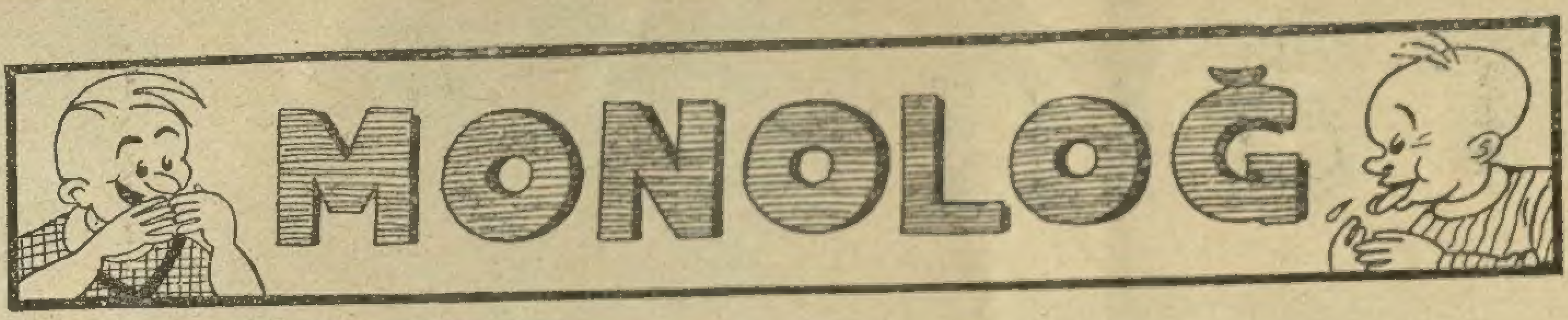

Bir korktum ama, tam korktum!..

Ben kor!u nedir bilmezdim. Haniya masallar vardır, bir adam korkunun ne olduğunu öğrenmek için yolculuğa çıkar. İşte ben de öyleydim.

Geceleyin mezarlıktan yanlız başıma geçer, koskoca evde tek başıma yatar, uyurdum. Top patlamış, zelzele olmuş, sağa sola yıldırım düşmüş, bana vız gelirdi böyle şeyler. Korkmazdım. İnanmazsınız, şimdi bana belki... İster inanın, ister inanmayın, korkmazdım, korkmazdım, korkmazdım..

Sabahleyin biri kalkar:

— Ay bu gece pek kötü bir düş gördüm, korktum! Derdi de pilâv tenceresi gibi fıkır fıkır kaynıya kaynıya gülerdim. Kendi kendime:

— Acaba korkmak ta ne ki?!!.. Der, korkanlara göstermeden dilimi çıkarırdım. Hoş bunu nezaketimden yapmazdım. Dilimi görürler de ondan da korkarlar diye göstermezdmi.

Gel vakit, git vakit beni korkmak için bir kokudur sardı. Korkmak istiyordum doğrusu. Korkayım diye çok uğraştım. Üstüme köpek saldırdı, korkmadım. Otomobil yörüdü. Hem de nasıl? Köpekten daha kötü hırlayarak yörüdü, korkmadım. Yangın oldu, korkmadım, fırtına oldu, korkmadım.

Korkmadım, korkmadım, korkmadım. Bunu öğrenmek istiyordum. Hele bu sene beni pek kuşku sardırdı, anneme yalvardım, babama kardeşlerime yedi mahalle dört konak, kimi bulduysam:

— Ne olursunuz, beni korkutun! Diye yalvardım.

Geceleri kapı arkalarına saklandılar, birdenbire:

— Huuuuuh! Diye üstüme fırladılar, korkmadım. Arkamdan teneke çaldılar, yine korkmadım.

Öyle ya bunda korkulacak ne var ki! Dedim. Yalanmı amma? Derken imtihan geldi, çattı.

Efendim sorucular bir kurumuş, bir kurulmuş!?

Nedir? Ne yaptık sanki, bu kadar surat asmanın anlamı ne olabilir? Bılmem onlara sormalı işte!

Haydi senin sıran geldi, dediler, içeriye girdim. Girer girmez hoop diye yüreğimde bir şey oldu. Kendi kendime:

-- Ayyy, ben korktum galiba! Dedim. Sordular, sordular ben dargınmışım gibi onlarla konuşmıyor, karşılık vermiyordum. Bana ne oluyorsun! Dediler.

— Korktum, dedim.

Vakitler geçti, karneleri aldık, karneye bir baktım.. Ben bu sene gerçekten korkmuşum'da anlamamışım..

Karneyi sırtladım, eve geldim. Babam görünce:

— Bu ne haylaz, dedi. Boynumu büktüm.

— Korktum da ondan oldu, baba cığım, dedim.

Anladınız ya bir korktum amma temiz korktum. İnsan korkunca büyle korkmalı işte!

AFACAN

MİKİFARE DEVLER ÜLKESİNDE

Bütün çocukların matbaamıza her gün çıkıp çıkmadığını sordukları kitap

Böyle güzel bir bitiği şimdiye kadar urunçla belki okumamışsınızdır.

MİKİFARE: Küçük, büyük herkesin kitabıdır.

MİKİFARE: 7 den 70 şe kadar herkes tatlı tatlı okur.

MİKİFARE: Acun çocuklarının en çok sevdiği bir artisttir.

MİKİFARE DEVLER ÜLKESİNDE

ÇIKTI

Tanesi 25 Kuruş

Ahmet Halit kitaphanesile her yerde satılır.

Şarlo Afrikada No. 7

— Geçen Sayıdan —

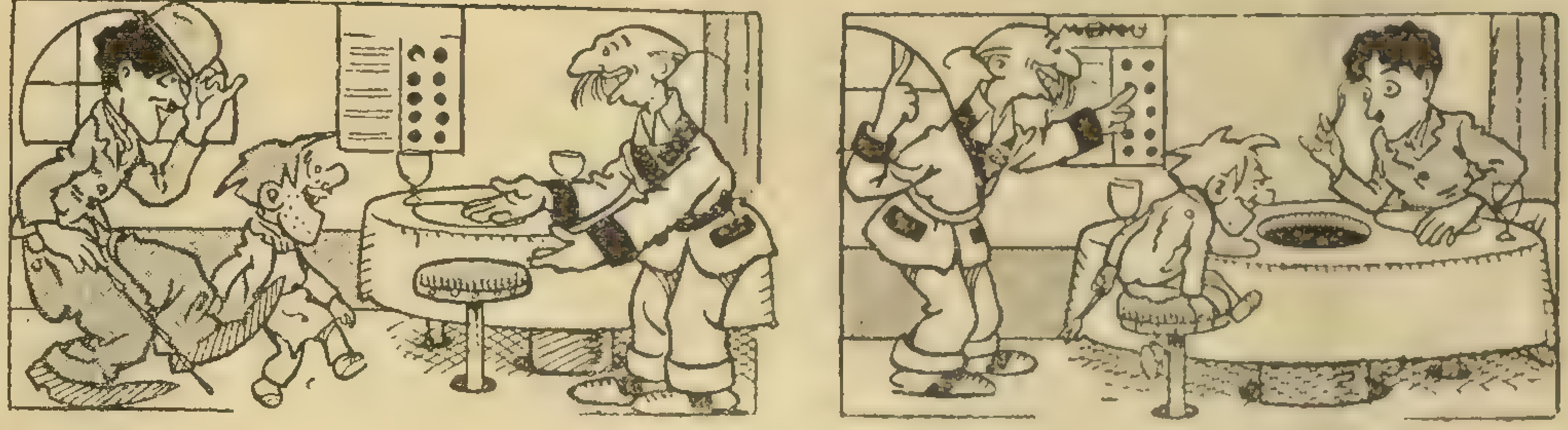

19 — Şarlo bu ne biçim ülke, ne biçim elektrik şarı diye düşünürken balina balığının sahibi geldi: Buyurun, Şarlo, bizim eve kadar gidelim, dedi. Hep beraber kalktılar. Bay Dingonun evine geldiler. Dingo pijamasını giyerek onlara: Karnınız acıkmıştır, yemek odasına gidelim, dedi. Şarlo beş karışa yer gösterdi. Şarlo bir sendalyeye, Beşkarış bir sandalyeye oturdu. Masanın ortasında birdenbire bir delik açıldı. Bu da neydi? Yemek yerine delik çıkıyordu.

20 - Dingo bir hirdi kızartması ister misiniz, diye sordu. Şarlo, peki derdemez, deliğin içinden bir tepsi içinde dumanı tüten bir hindi kızartması geldi Bu da nasıl şeydi. Şarlo da, Beşkarış ta kıvanç içindeydiler Canları şarap istedi. Çarçabuk bir demir el, elinde bir surahi ile uzattı, önce Şarlonun sonra Beşkarışın bardağına şarap doldurdu. Aman, bu elektrik şarı ne güzel bir ülkeydi yahu. Herşey istenince makineli ellerle geliyordu. Şarlo merak içinde kalmıştı. Dayanamadı, başını delikten aşağı doğru uzattı.

21 — Tamam bu sırada aşağıdan bir pasta tepsisi çıkıyordu. Şarlonun yüzü kaymak içinde kaldı. Pasta yüzüne yapıştı, gözleri görmez olmuştu. Geri çekilince pasta da yüzünde asılı kaldı. Ne ise bu kez masanın ortasından ikinci bir şişe çıkarak yine makineden bir el Şarlonun yüzüne su sıkmıya başladı. Yüzü güzelce yıkanmıştı, bakalım bu elektrik ülkesinde Şarlonun başına daha neler gelecek.

— Daha var —

Rakkam Oyunları

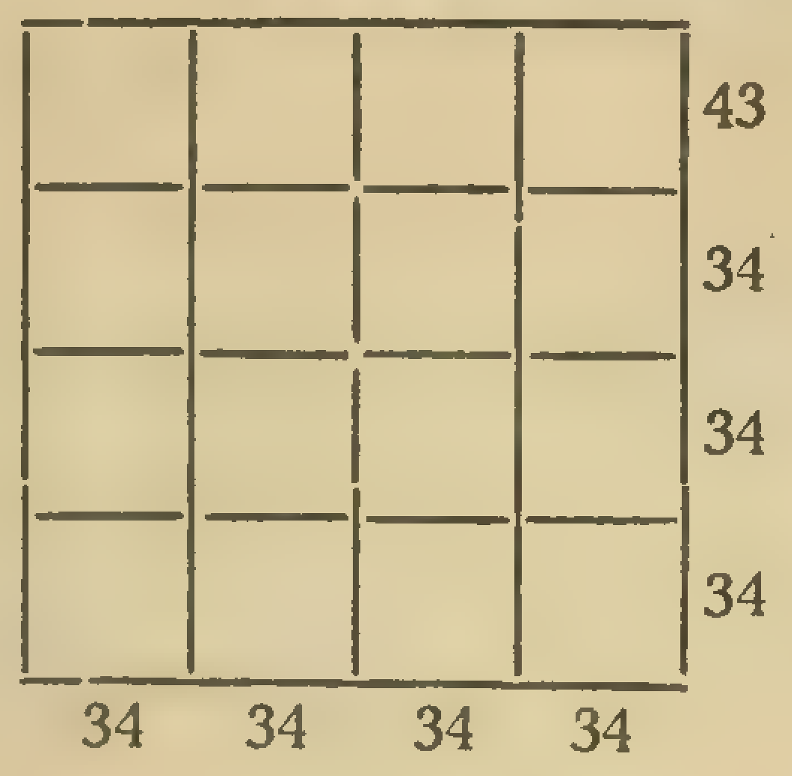

1 — Bu köşelerin içine öyle rakkamlar koyunuz ki gerek yukarıdan aşağıya gerekse sağdan sola topladığınız zaman yekûn hep 34 çıksın! Bir rakkamı iki defa kullanmıyacaksınız.

(Doğrusu 14 üncü yüzde)

2 — Kabak sözünü okuyunuz bakayım: Bunu sağdan sola doğru okuyunca da ayni söz meydana çıkıyor değil mi? İşte rakkamlarda da soldan sağa okuduğunuzun aynını sağdan sola doğru okuyunca da bulabilirsiniz. Bir rakkamın özile çoğalmasını nasıl bulursunuz? O rakamı kendi kendine zarp etmekle değil mi? İşte 101 le 101 i vurunca karşılık 10201 dir.

101	in Murabbaı		10201	dir.
111	,,	,,	12321	,,
121	,,	,,	14641	,,
202	,,	,,	40304	,,
212	,,	,,	44944	,,
307	,,	,,	94249	,,

Beş rakkamlı olan bütün bu sayılar sağdan sola doğru okununca, soldan sağa okunduğu gibi çıkar. Bir tane daha vardır ki biz burada mahsus yazmadık. Bu rakkam 260 ile 270 arasındadır Bunu bulabilir misiniz?

(Cevabı 14 üncü yüzde)

3 — 60301 sayısındaki sıfırların yerine öyle rakkamlar koyunuz ki bu sayıyı 79 la taksim edebilesiniz.

(Cevabı 14 üncü yüzde)

4 — Çalar bir saatın altıyı çalması için 6 saniyelik bir zaman lâzım geliyorsa 12 yi çalması için kaç saniye gerektir.?

(Cevabı 14 üncü yüzde)

OĞLANIN FENDİ, KIZI YENDİ

Afacanın gülünçlü hikâyeleri: *Yazan: NECDET RÜŞTÜ*

— 1 —

Bütün kızlar " Turhan „ la alay ediyorlardı.
"Çok akılsız bir çocuk.. çok sersem,. diyorlardı!
"Bayan Işık„ isminde hele bir kız vardı ki
Alaydan geri durmaz bia saat bile belki,
" Aptal, budala.. „ diye kızdırırdı Turhanı,
Oğlanın bu sözlere sıkılırdı çok canı!..
" Turhan bu alaylarla eridi için için,
En sonunda and içti ondan öç almak için!..

— 2 —

Alaycı " Bayan Işık „ enikonu tembeldi,
Haftalar, aylar geçti.. İmtihan vakti geldi!.
Işık çalışmamıştı en ziyade Türkçeye:
Sıkıştırmak istedi bir yılı bir geceye:
Fakat sabaha kadar, çalışsa da nafile,
Kız öğrenememişti hatta bir yaprak bile!...
Nihayet güneş doğdu, yaklaşmıştı imtihan,
Kızın yanına geldi hemen koşarak Turhan!...
Bayan ışık anlattı ona tasası nedir,
Turhan dedi:

— Öğrendim bu işi bir senedir:

" Sizin Bayan açarı bu sözü çok severmiş,
" Sevindirmek isteyen ona hep böyle dermiş:
(Tez günde kavuşturşun Tanrı muradınıza!...)
" Hatta ben işittim ki: Böyle diyen bir kıza
" O, geçen sene vermiş bir sürü hediyeler!..
" Korkma; onun gibi yap, akıllı kızsan eğer
" Türkçe imtihanında bu sözleri söylersen
" Belki iyi not verir.. Artık hiç düşünme sen!.„

— 3 —

Bayan ışık, Turhandan bu sözü işitince,
" Bu sözleri söylerim!.. „ Diye düştü sevince:
Böyle güzel bir çare gelir miydi hiç akla ?!...

. . . .

İmtihan kapısında bekliyordu merakla,
İşte.. Bir saat geçmiş, sıra ona gelmişti,
" Murada kavuşunuz!.. „ Demek ne kolay işti!.

— 4 —

Nihayet çağırdılar Işığı içeriye,
Titreyerek yürüdü tenbel kız ileriye!..
Bayan açarı dedi: " Böyle sorgu bulunmaz,
Sen, dilediğin gibi, tahtaya bir cümle yaz!.. „
Bu güzel taliine ışık şaşırdı kaldı,
Yürüdü tebeşiri hemen eline aldı,
Bunu ezberlemişti kız zaten dündenberi,
Hiç düşünmeden yazdı tahtaya şu sözleri:
(Tez günde kavuşturşun tanrı muradınıza !..)
Bayan muallim baktı kızgın bir yüzle kıza,
— "Önce (Murat) adını tahtadan silin, dedi,
" Sonra fazla durmadan, hemen çekilin dedi! „

— 5 —

Dışarıya çıkınca odadan Bayan Işık,
Düşünmiye başladı aklı karma karışık:
Hocası neden ona kaşlarını çatmıştı,
Bıçak gibi çok keskin bir bakış fırlatmıştı?
Neye sert çıkarmıştı birdenbire sesini?..
Neden karalatmıştı (Murat) kelimesi?..

. . . .

Işığın bu merakla artık sabrı tükendi,
Az sonra da: Sınıfta kaldığını öğrendi!...

— 6 —

Durun bunun aslını meydana atayım ben,
İşin içinde iş var, size anlatayım ben:
Bundan birkaç yıl önce Bayan hoca evlenmiş,
Kocası olan adam sarhoş, yani deliymiş,
Evet: azgın adamın yokmuş deliden farkı,
Bağırırmış, döğermiş, Hergün içermiş rakı!..
Onu, Bayan muallim zorla başından atmış,
Bu serseri adamın adı işte (Murat) mış!
Işığın, sersem diye alay ettiği Turhan,
Güzel bir plân çizmiş bunu duyduğu zaman,
(Tanrı Muradınıza kavuştursun!..) sözünn
Kız tahtaya yazınca, Bayan açmış gözünü,
" Daha yeni kurtuldum, Tanrı saklasın! .„ diye
Alay zannedip kovmuş Işığı ta.. bahçeye!...

— 7 —

"Bayan Işık„ Turhanı budala sanıyordu,
Eğleniyordu hergün.. Fakat aldanıyordu:
Abdal zannettikleri oğlan çocuğun fendi,
Bu akıllı geçinen kız çocuğunu yendi!...

NECDET RÜŞTÜ

CANGAZA ile PALAVUZ

Zelzeleden kopan kaya

Cangaza ile Palavuz karşılaştılar. Dağdan taştan konuştular. Cangaza birdenbire:

— Palavuz dedi, bizim kent duvar gibi yükselen keskin, dik bir kayanın dibindedir. Bir gün bir zelzele oldu. Kayalığın tepesinden kopan bir kaya kende düşecek yerde evlerin üstünden aştı, uzaklarda gözden kayboldu, gitti.

Palavuz hiç bozmadan:

— Böyle şeyler çok olur Cangaza! dedi, Biz bir gün bir araba seyahati yapıyorduk. Harputla Diyarıbekir arasında, « Deveboynu» adında bir yokuş vardır. İşte tam bu yokuşun tepesine ulaşacağımız çağda bindiğimiz arabanın arka tekerleği çıktı. Bir çocuk çemberi gibi hiç yalpalamadan yamaçtan aşağı yuvarlandı. Olacak bu ya tekerlek devrilmeden yol alıyordu Döndükçe hızlandı, hızlandıkça döndü. Uça uça engin vadilere doğru gitti. Derken tekerleği bizim olduğumuz yerden üç gün geride bir yamaçta bulup getirdiler. Yerine taktık. yolumuza koyulduk.

Cangaza yılışık yılışık güldü:

— Amma da palavra ha! dedi.

(Sonu 14 üncü yüzde)

Başka Ulusların Masalları:

Bu da Bir Alman Masalıdır:

Güzel Baldur

Çok eski günlerde Almanyada Pekopen adlı bir delikanlı yaşıyordu. Bu delikanlı Falkenburg bayının güzel kızını seviyordu. Kızın adı Baldurdu; güzelliği her yana öyle bir san salmıştı ki, ona "Güzel,, adı takılmıştı.

Güzel olduğu kadar da iyi yürekli idi. Bütün gün pencerede oturup örgü örer; tentene yapardı. Bizim delikanlı da ava can atardı; babasının dağını kaplamış olan ormanlarda bütün gün gezip dolaşırdı. Gün kararmağa başlayınca, doğru Baldurun şatosuna gider, orada bir pencerenin altında durarak tatlı tatlı türküler söylerdi.

Nisan ayında birgün iki baba bir araya gelerek çocukları üzerine konuşmağa başladılar. Baldurun delikanlıya verilmesine sözleşildi.

Pekopenin sevincine artık diyecek yoktu. Baldur da seviniyor, penceresinin önünde bütün gün düğün için elbiseler dikiyordu. Düğüne yedi gün kalmıştı. Delikanlı yine ormana çıkmış avlanıyordu. Önüne bir kalabalık çıktı, bunların başında Kont Palatine vardı. Hepsi de oraların tanınmış bay oğulları idi.

— Pekopen, ne olursun, bizimle gel! dediler.

— Nereye gidiyorsunuz ki?.

— Sülünlerimizi öldürmekte olan bir çaylağı avlamağa gidiyoruz. Genç şahinlerimizi parçalamakta olan bir yırtıcı kuşu vurmağa gidiyornz.. Atmacalarımıza saldırmakta olan bir kartalın peşine gidiyoruz. İşte bunun için senin de birlikte gelmeni istiyoruz.

Pekopen;

— Haydi, ben de geliyorum;

deyince hep birlikte yürüdüler.

Üç gün avlandılar. İlk günü Pekopen çaylağı vurdu. İkinci günü yırtıcı kuşu yerlere serdi. Üçüncü günü de koca kartalı öldürdü. Kont Platine hem şaşmış, hem de bu işe çok sevinmişti.

— Baron Pekopen, size Raynek'deki topraklarımı vereceğim. Benimle birlikte gelip oralarını resmen ele almalısın!

Pekopen düğün gününün pek yaklaşmış olduğunu düşünmekle beraber çok güçlü ve büyük sanlı Kont Platineyi gücendirmek istemiyordu.

İşte bunun için (Baldur) a söz gönderdi; onu eskisi gibi sevdiğini, yalnız düğünü geciktirmesini istedi. Bundan sonra da atının sırtına atlıyarak Kontla ve yanındaki Bayoğullarile birlikte Rayneke şatosuna yollandı. Delikanlı buraya yerleşti.

Birgün Kont ona dedi ki:

— Fransa hakanına bir elçi göndermek istiyorum. Düşündüm, taşındım, bu iş için senden daha yakışıklısını bulamadım.

Pekopenin bu seçimden göğsü kabardı; sonsuz onur duydu, gidemem diyemezdi, ancak düğün gününü bekliyen nişanlısını da derin derin düşündü. Yapacak başka iş olmadığından, bizim delikanlı Parise doğru olan uzun yulculuğa çıktı. Az gitti, öz gitti, en sonunda Parise varınca hakanla görüştü, getirdiği haberi ona söyledi.

Şimdi de Fransa hakanı delikanlıyı çok beğenmişti. Daha bu kadar yiğit görünüşlü, bu kadar yakışıklı bir delikanlı görmemiş olduğunu sandı. Ona:

— Baron Pekopen, ben İspanyanın Granada şehrindeki Endülüs valisine bir elçi göndermek istıyorum. Bu işe senden daha elverişlisini bulamıyacağımı sanıyorum.

Delikanlı olmaz diyemezdi. Hem Fransa gibi, büyük bir ülkenin yüce hakanının verdiği iş yüzünden göğsü de kabarmıştı. Kendisini bekleyen nişanlıyı da düşünmekle beraber, İspanyaya gideceğini söyledi. Yine bir adam bularak Baldura söz gönderdi, biraz daha beklemesi için yalvardı. Sonra da atının sırtına atlayarak İspanya illerinin yolunu tutturdu. Az gitti, uz gitti, deretepe düz gitti ve günün birinde İspanyanın Endülüslüler buyruğu altında olan Granadaya vardı. Burası Mağripli denilen Arapların elindeydi. Saraya varınca Arap valisinin karşısına çıktı. Söyliyeceği sözleri derin derin dinleyen vali:

— Ben Fransa hakanının istediği kâğıtları, Bağdattaki Halifeden buyruk almadıkça imzalayamam. İşte bunun için sana yalvarırım. Kalk, Bağdada kadar git; kâğıtları kendin Halifeye götür. Sen çok becerikli bir delikanlıya benziyorsun, seni bu işe seçmekle sevinç duyuyorum. dedi.

Bağdat yolu, ucubucağı görünmeyecek kadar uzaktı. Ancak bizim güzel delikanlı için yapacak bir iş yoktu. Kâğıtları topladığı gibi Bağdat yoluna saldırdı.

Aylarca yolculuktan sonra, oraya varınca, Halifenin sarayına alındı. Kendisine karşı büyük incelik ve iyilikler gösterildi; sarayın güzel bir yerinde konukladı.

Şimdi de iş biraz çatallaşır gibi olmuştu. Kendisini gizli yerlerden gözetlemiş olan Halifenin kızı, yüreğinden vurulmuş, bu yabancıyı sevmişti. Bir gece siyah dadısını bizim delikanlıya göndermişti. Kara dadı elinde tuttuğu bir altın zinciri uzatarak:

— Baron, Pekopen bu zinciri alınız. Prenses size gönderdi. Siz onun yüzünü hiç görmediğiniz halde o sizi bütün yüreğile seviyor. Zincirin ucundaki mavi taş bir tılıssımdır. Ölümün yaklaştığını duyduğunuz zaman bu taşı ovalayınız, hemen kurtulursunuz. Taş

— Öteki yüze geçiniz —

boynunuzda asılı kaldıkça hep genç ve güzel görünürsünüz.

Pekopen taşı alarak gerdanına geçirdi, ve kara dadı ile Prensese bir çok teşekkürler gönderdi.

***

Ancak ne yazık ki Halife, kızının yaptığı işi işitmişti, kızgınlıktan yerinde oturamaz oldu. Hemen delikanlıyı çağırarak:

— Delikanlı sözlerime kulak ver: Kont Platine seni asîl görönüşlü olduğun için elçi seçti! Fransa hakanı terbiyeli olduğun için seni savcı gönderdi. Endülüs valisi de güzel söz söylediğin için Bağdat yolculuğunu yaptırdı. İşte bütün bunlar için de kızım sana sevdalandı.

— Yuca hakan, ben senin kızını tanımam bile!

— İster tanı, ister tanıma. Sen hıristiyansın, o da müslüman.. Seninle hiçbir zaman evlenemez. Haydi benimle gel de sana birşey göstereyim.

Baron Pekopen, Arap Halifenin arkasından kocaman bir kuleye çıktı, ne olacağım diye düşünüp duruyordu. Çok geçmeden ne olacağını anlayacaktı. Çünkü kulenin en üst basamağına vardıklarında, Halife aşağı bakarak:

— Baron Pekopen ben seni büsbütüü başka bir yolculuğa göndereceğim ve seni çok yakışıklı olduğun için seçtim; Ha! Ha! Ha!.

Ve delikanlının beline tekmeyi indirdiği gibi, o baş döndürecek kadar yüksek yerden aşağıya yuvarladı.

Pekopen kendini bilmez bir halde aşağı yuvarlanıyordu. Artık son saati gelmişti. Nasıl oldu, bir aralık eli yüreğine gitti. Orada duran mavi taşı oğuşturdu, birdenbire bütün işler de değişti. Şimdi artık düşmüyor, uçuyordu. Ne kadar uçtuğuğunu bilmiyordu. Tepeleri göklere irişen ağaçlarla örtülü sısız bir dağın başına düştü,

Mavi taşı onu ölümden kurtarmıştı, ancak şimdi daha büyük kötülüğe çatmıştı. Burası acunun kim bilir hangi kuş uçmaz, yolcu geçmez bir bucağı idi. Şimdiye kadar bir gün gelip nişanlısile kavuşabileceğini umarak yaşayıp gitmişti. Şimdi ise bu umut ta kalmamıştı. Umut kalmayınca adamda yaşamak isteği de kalmaz değil mi?.

Pekopen hiç yapmadığı bir işi yaptı. Toprakların üstüne ağır bir kaya

Rakkam oyunlarının karşılığı

1 — Birinci sorguda rakkamlar şöyle gelccektir:

1	14	15	4	34
8	11	10	5	34
12	2	6	9	34
13	2	3	16	34
34	34	34	34	

2 — Aranılan 264 dür. 264 $\times$ 264 = 69696 eder.

3 — Sıfırların yerine koyup çıkardığımız sayı şudur: 67861

4 · $13\frac{1}{5}$ Saniye. Burada fazla düşünülecek fazla saat çalmağa başlar başlamaz siz ancak birinci notalar vurunca sesi işidirsiniz. İşte böylece çalmak için geçen 6 saniye gerçekte saatın ancak beş defa vurması için geçen zamandır. İşte ikinci 6 yı çalmak için geçecek zaman $7\frac{1}{5}$ saniyedir. Yekûn = $6 + 7\frac{1}{5} = 13\frac{1}{5}$ saniye

parçası gibi çöktü. Hüngür hüngür ağlamaya başladı. Ne kadar ağladığını kendi de bilmiyordu.

Birdenbire yumuşak bir elin, saçlarını okşadığını duydu. Ak sakalları göbeğine varan bir adam elinde bir kır atla başı ucunda dikilmiş duruyordu. Delikanlı bu sevimli yüzlü adama neci olduğunu sormadan yalvarmaya başladı. Kendisini nışanlısına göndermesini istedi. Yaşlı adam:

— Haydi, kalk! Şu ata bin. Seni dilediğin yere götürür.

Dedi.

Delikanlı kalkmaya uğraştı. Bacakları titriyor. ayakları tutmuyordu.

— İyi yürekli adam, bacaklarımda güç kalmamış, kalkamıyorum..

— Al şu suyu iç, gücün geri gelir!

Pekopen içti ve içer içmez de bunun "yaşama suyu,, olduğunu anladı.

Delikanlı, atın sırtına atladı. Şimşek hızile yol alıyordu. Ne kadar gittiğini bilmiyordu. Birdenbire büyük bir sarsıntı ile attan düştü. Sanki uzun bir rüyadan uyanıyormuş gibi gözlerini açtı. Bütün olup biteni unutmuştu. Karşısında Falkenburg şatosunun kara kırçıl duvarlarını gördü. Kapıyı çalarak

Şen Sözler

Neden fazla?

— Oğlum bütün sayıları yanlış toplamışsın hep fazla çıkıyor.

— Ben toplamadım babam topladı.

— Baban necidir senin bakayım?

— Bakkaldır.

Doğru değil?

Muallim — Bazı balıklar 800,000 yumurta yaparlar.

Bir talebe — Her yumurtn için ayrı ayrı gıdaklar mı efendim.

Muallim; — ?.!

Ticaretin yolunu bulmuş!.

— Ne iş yapıyorsun?!.

— Güvercin alıp satıyorum!

— Kazanıyor musun bari?!

— Mükemmel!!! Sabahleyin sattığım güvercinler öğle üzeri tekrar bize dönüyorlar..

Tenbel

Gülserenin bir dişi sallanıyordu. Bir gün dişini fırçalerken

— Anne dedi sallanan dişi de fırçalayım mı?

— Neden sordun kızım?

— Nasıl olsa çıkacak da fırçalamasam olmaz mı diye sordum?

Çocuk aklı

Aysel annesine sordu:

— Demek ki Ademle Havva acun yüzünde tek başına insanlardı öyle mi?

— Öyleya yavrum.

— Peki anneciğim, bunlar hırsızlardan korkmazlar mıydı?.

CANGAZA ile PALAVUZ

(12 inci sayfadan devam)

Palavuzun suratını karışladı. Palavuz buna aldırış etmedi, kaşlarını yaylandırdı, çift gözile burnunun ucuna baktı:

— Palavra atmıyorum, Cangaza dedi. Bu tekerlek daha aylarca gidecekti amma bereket versin karşısına sizin kopan kaya çıktı da yolunu kesti!

içeri girdi. Güzel Baldur, bıkmamış, usanmamış hep onu beklemişti. Bu güzel kızın şimdi saçlarına kır düşmüş olmakla birlikte yine düğün dernek yapıldı. İki sevgili birbirine kavuştular, yediler, içtiler, yıllardan sonra muratlarına erdiler.

Ahmet Ekrem

110

Buldurmaca-7

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. . Kayıtlarına aşağıdaki kesiği ekliyerek (*İst. posta kutusu 617 AFACAN gazetesi 7 inci bilmece memuru*) adresine üç hafta içinde yollayınız.

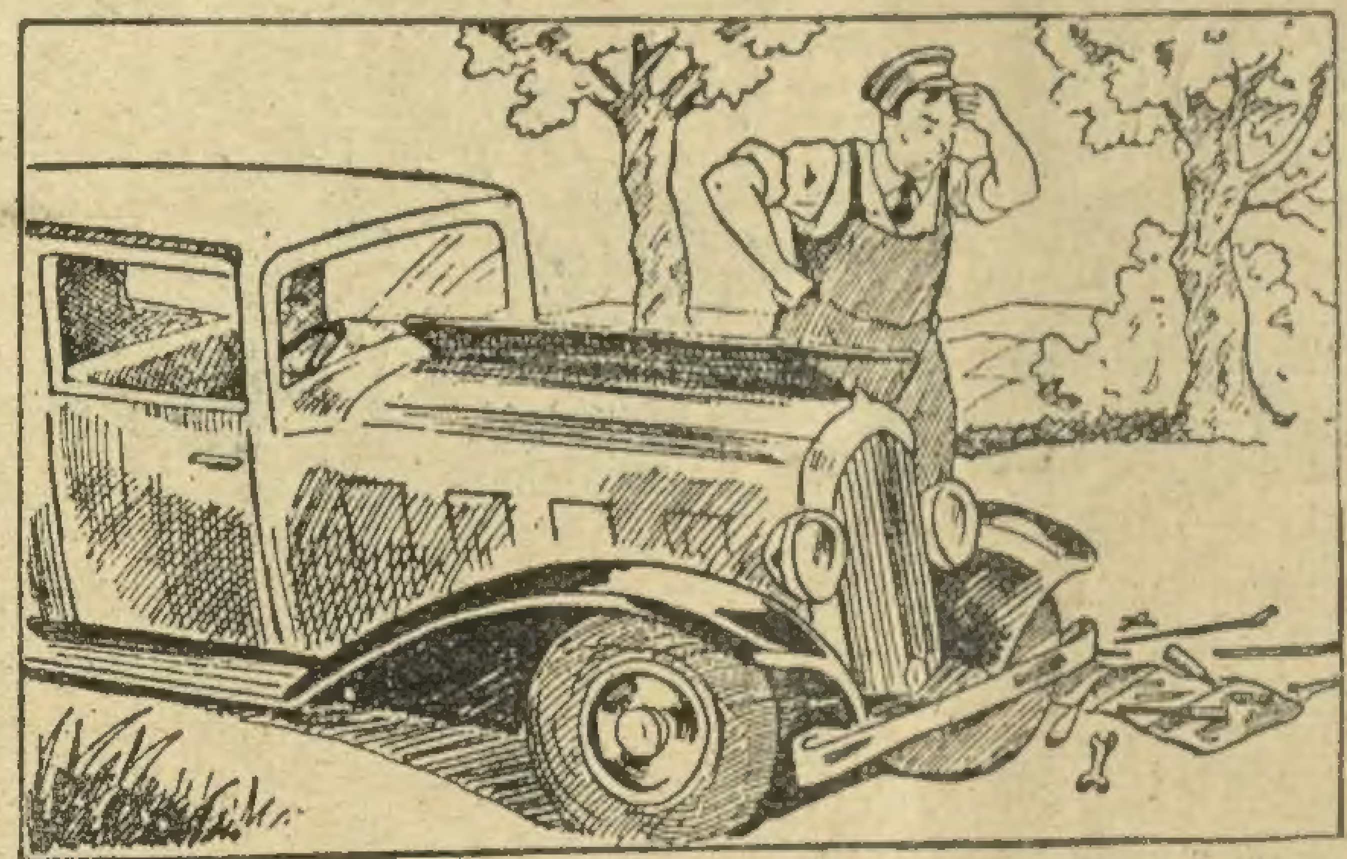

Resimdeki otomobil bozulmuş ve yolun ortasında kalmıştır. şoför bunu tamir etmek için uğraşırken kerpeteni ortoda bulamamış. Kerpeten bu resimde saklıdır. Acaba siz bu kerpeteni resimde bulabilir misiniz? Doğru yapanlar arasından 100 kişiye geçen haftaki değerli armağanları dağıtacağız. İyi bakın: mecmuanızı ziyan etmemek için resmin kopyasını çıkarınız veyahut kerpetenin nerede saklı bulunduğunu yazınız.

3 üncü Bilmecede Kazananlar

3 üncü bilmecemizin yapılışı: Taraça Sinema- Çatana-Edirne-Talebe - Karacaidi. Doğru yapanlar arasından armağan kazananların adlarını yazıyoruz:

Bir lâstik matbaa kazanan

Beyoğlu 2 inci ilk mek. S 4 no 39 Halit Ziya.

Yarım kilo çikolata kazanan

Ist. Nişantaşı Teşvikiye kapıcı sok. no. 148-1 E. Ferit.

Çocuk Sesi abonesi kazanan

Edirne Nesli şah Sultan mahallesi Zeynel ağa sok. no. Osman.

(Birer ufak kılıklarınızı gönderiniz)

Şekerleme kazananlar

Beyoğlu 18 inci ilk mek. s. 4 1 no. 214 Halide, A. Karahisar lisesi s. 2 no. 59 Osman, Mersin Cemal İsmet mek. s. 3 no. 84 Ziya, Kasımpaşa D. Gedikli mek. no. 399 İ. Necmi, Kadıköy Sen josef mek. s. 5 Tarık, Erzurum General İsmet inönü mek. s. 2 no. 169 Doğan, İst Sıhhiye müzesinde Nebahat bayan ve baylar.

Sulu boya takımı kazananlar

İst. Vefa lisesi s. 1-B no. 260 Şükran, Bursa kız lisesi s. 2 no. 196 Sabiha, İst. Feyziati lisesi s. 6 no. 62 Nusret, Galata musevi cemaatı kız mek. s. 3 no. 180 Estrea, Üsküdar m. o. m. s. 1-B no. 222 Ali, Galatasaray ortaköy şubesi s. 3 1 no. 69 Feridun, Adapazarı tığcılar tekke geçidi no. 38 Mahmut, Zonguldak orta mek. s. 1 no. 411 Ziyaettin, Beyoğlu Zoğrafyan lis. s. 6 Konstantin, Çatalca 1 inci ilk mek. s. 5-A no. 199 Nihat, bay ve bayanlar.

Hikâye kitabı kazananlar

İst. Haydarpaşa lisesi s. 2-C no. 647 Sait Enver, İzmit orta mek. no. 1170 Sabih, Aksaray sorguçcu sok, no. 21 M. Seyfi, Ankara Çankaya cad. Şurayı Devlet azasından Bay Şefik evinde Semahat, Beyoğln 39 uncu ilk mek. no. 283 Selçuk, Üsküdar m. o. m. s. 1 C no. 852 Kaya, Şişli terakki lisesi s. 3 Emel, Antalya lisesi s. 3-B no. 160 Lütfü, İzmir karataş o. mek. s. 3 A no. 27 Cemil, Ankara erkek orta mek. s. 2-A no. 593 Sadettin, Galata musevi cemaatı kız mek. no. 370 Hursi, Beyoğlu 12 inci mek. no. 150 Kerim, Edirne Yusuf hoca mek. s. 3 no. 237 Mediha, Nişantaşı 15 inci ilk mek. s. 3 3 no. no. 643 Engin, Edirne kale içi büyük su terazisi no. 88 S. Attilâ bay ve bayanlar.

Birer çikolata kazananlar

Ankara Ticaret lisesi no. 312 Ertuğrul, Bakırköy yeni mahalle no. 5 Sami, İst. 59 uncu ilk mek. no. 388 Nazan Hayri, Üsküdar 14 üncü ilk mek. s. no. 99 Tuna, İst. Notre dame de Sion mek. no. 4 Sabahat, Gazi Osman paşa orta mek. no 624 Ziya, Gelenbevi orta mek. s. 2 A no. 308 Zühtü, Gazi Osman paşa mek. no 273 Nuri, İzmit yeni turan mek. s. 5 A Rıza, Beyoğlu 2 inci ilk mek no. 131 Mehcure, Büyükada ilk mek. s. 5 no. 112 Emin, Bursa erkek lisesi no. 792 Samim, Yeşilköy ilk mek. no. 64 Zeki, Bakırköy İst. cad. no. 155 Dimitri, İst. 23 üncü ilk mek. no. 66 Vedia Bayan ve Baylar.

Birer cep defteri kazananlar

Çengelköy 28 inci ilk mek s. 2 no. 155 Aydın, Ist 34 üncü ilk mek. no. 515 Fikret, Vefa lisesi s. 3 no. 224 Cafer Tayyar, Beyoğlu 9 uncu ilk mek 327 Necdet, Beylerbeyi 27 inci ilk mek. s. 5-A no. 209 Emil, Nişantaşı kardeşler apart. no. Süheylâ, Anadoluhisarı körfez cad. no. 9 Muhiddin, Adapazarı şafak sok. no, 13 Sabahattin, İst. 24 üncü ilk mek. no. 321 Leman, Beyoğlu Italyan mek no. 295 Oğuz, Devrek Ziraat bankası m. Bay Hakkı oğlu Şükrü, Ist. 13 üncü mek. s. 5-2 no. 440 Ziver Bay ve Bayanlar.

Bir cep aynası kazananlar

Zonguldak azim eczanesinde Hüsamettin, Ist. Musevi lisesi s. 3 B Niso Kalvo, Beyoğlu 15 inci ilk mek. Ertuğrul, Menemen Kubilay mek. s. 5 no. 396 Kebire, İst. 41 inci ilk mek. no. 122 Fahrünnisa, Üsküdar 29 uncu ilk mek. s. 3-B no. 130 Rahime, Ist. Feyziati lisesi s. 5 Nurullah, Ist. erkek lisesi s 1 C no. 1111 M. Saim, İzmir erkek m. mek. no. 457 Doğan, Ist. Eseyan lisesi s. 4 Kapriyel, Bursa erkek lisesi no. 279 Tarık, Ist. Kabataş erkek lisesi s. 1-B no. 1003 Haydar Bay ve Bayanlar. —SON—

DİKKAT

1 — Anadoludan kazanılan ipekli mendil, çikolata, Bisküit armağanları yerine aynı kıymette kitaplar gönderilecektir.
2 — İstanbul Okurlarımız armağanlarını her Perşembe günleri Matbaamızdan saat 13 ten 17ye kadar alabilirler.
3 — Dört hafta içinde alınmayan armağanlar verilmez.
4 — Anadolu armağanları üç hafta içinde posta ile adresleine tarafımızdan gönderilir

Bilmece kesiği 7

111

Sayısı 5 Kuruştur.

AFACAN

Perşembe günleri çıkar

Gülünçlü Çocuk Gazetesi

Yıl:3 Sayı 7 Perşembe 3 İkinci Kânun 1934

Genel yazı işleri çevirgeni : *M. FARUK TUNCA*

Yıllığı :	250 kuruş	İşlere bakılan yeri
Altı aylığı:	125 kuruş	İstanbul – Cağaloğlu yokuşu 40 numarada Ülkü matbaası.
Üç aylığı:	75 kuruş	Telefon : 22895
Dış ülkelere yıllığı	500 kuruş	

Pire Nurinin Yaramazlıkları No. 7

46 Muzıkacı avurtlarını daha çok şişirdi. muzıkasını daha çok ifledi. Yok, yok, küçücük bir ses bile yoktu Pire Nuri sanki hiçbir şeyden habersiz gibi çalgıcıya bakıyordu.

47 — Çalgıcı artık dayanamadı. Bütün hızile ifledi. Çağırılanlar artık güzel bir türküyü beklerken ne oldu bilir misiniz?. Pire Nurinin muzıkaya doldurduğu nohutları yemek için içeri giren kara kedi birdenbire dışarı fırlamasın mı?Sağ yandakilerin yüzleri yemek yağları içinde kalmıştı. Ekmek parçaları, nohutlar birer birer dışarı çıkmıştı.

48 — Çalgıcının yanındakiler çarçabuk oradan fırladılar. Pire Nuri düşünür gibi duruyor. çalgıcı "bu kedi de nereden geldi, bu nohutları buraya kim koydu, der gibi muzıkanın ağzından içine bakıyordu.

49 Pire Nuri az sonra eğlenceleri kaçan davetlilerin iç sıkıntılarını gideamek için masa üstüne fırlar. Bir türküyü tuttura rak söylemeğe başladı. Ellerile imler (işaretler) yapıyor, onun türküsüne bütün çağırılanlar da katışıyordu. Gelin de, güvey de bütün seslerinin güçlerile türkü söylüyorlardı. ne ise, Pire Nuri şimdi biraz gönülleri şenletmişti.

50 — Biraz sonra köy evinin fıçıları üstüne iskemleler konuldu, davulcu, muzıkacı, kemancı buraya çıktılar dans havası çalmaya başladılar.

51 — Önce gelinle güvey oyuna kalktı. Sonra çiftler birer dansa başladılar. Yalnız Pire Nuri Bey yalnız kalmıştı. Kendisile danseden bir bayan yoktu.

52 — Pire Nuri aradı, taradı, çevresine bir göz gezdirdi Kocaman bir bayan görerek yanına gitti, benimle dansetmek diler misiniz dedi.

Daha var

112